



Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijek
Europska avenija 7
31000 Osijek

Pn-61/2024-35

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Marku Šimuniću, u pravnoj stvari tužitelja Zorana Šarića iz Osijeka, Reisnerova 29, OIB: 73588324642, zastupanog po punomoćniku Andreasu Mlikoti, odvjetniku u Osijeku, protiv tuženog Marijana Ravlića iz Osijeka, Kaštelanska 42A, OIB: 12115878171, zastupanog po punomoćniku Tomislavu Filakoviću, odvjetniku u Osijeku, radi isprike i naknade štete, nakon rasprave održane i zaključene 3. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika parničnih stranaka, 6. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženom Marijanu Ravliću iz Osijeka, Kaštelanska 42A, OIB: 12115878171 da tužitelju Zoranu Šariću iz Osijeka, Reisnerova 29, OIB: 73588324642 isplati iznos od 8.000,00 EUR-a (osamtisućaeura) na ime pretrpljene i buduće neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na ugled i čast, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 6. listopada 2026. pa sve do konačne isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranjem ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a za 3 postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se djelomično tužbeni zahtjev tužitelja Zorana Šarića na ime neimovinske štete preko dosuđenog iznosa od 8.000,00 EUR (osamtisućaeura) pa do iznosa od 10.000,00 EUR (desettisućaeura) zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, pa do isplate, kao neosnovan.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Zorana Šarića, a koji glasi:

"Nalaže se tuženiku MARIJANU RAVLIĆU iz Osijeka, Kaštelanska 42A, OIB: 12115878171, da nakon pravomoćnosti presude objavi presudu te se ispriča tužitelju ZORANU ŠARIĆU iz Osijeka, Reisnerova 29, OIB: 73588324642, i to u pisanom obliku te objavom isprike u Glasu Slavonije i u Jutarnjem listu."

IV. Nalaže se tuženom Marijanu Ravliću da tužitelju Zoranu Šariću naknadi prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.773,00 EUR (tisućsedamstosedamdesettri eura) sa zateznim kamatama tekućim od 6. listopada 2026. do isplate i to po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje kamatna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište kamatna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo kako je tuženik od svibnja 2022. godine pa do kraja kolovoza 2023. godine sustavno vrijeđao i klevetao tužitelja na način da je na četiri prikolice nadogradio reklamne panoe i na te panoe je lijepio plakate sa uvredljivim i neistinitim sadržajima na štetu tužitelja, tako da je između ostalog navodio; "oče, oprosti im, jer ne znaju što čine", "udružena zločinačka organizacija", "leglo kriminala na trgovačkom sudu", "odvjetnici – kriminalci – lopovi", te uvijek uz komentar da je tuženik, odnosno, njegova tvrtka RAMS d.o.o. oštećena te da je tužitelj to sve napravio na prijevaran način zastupajući Caritas d.o.o. Osijek i Biskupiju Đakovačko-Osječku. Na svakom plakatu se nalazila fotografija tužitelja. Navedeni plakati su bili od svibnja 2022. godine do kraja kolovoza 2023. godine na mnogo lokacija jer je tuženik svakih nekoliko dana premještao prikolice radi čega je tužitelj trpio velike neugodnosti posebno radi toga što je tužitelj javna osoba i poznat je u cijeloj Hrvatskoj jer obnaša odvjetničku praksu dugi niz godina. Tužitelj je od tuženika tražio ispriku i uklanjanje navedenih plakata budući su tekstovi na tim plakatima objavljeni s ciljem nanošenja štete i vrijeđanja tužitelja. Tužitelj je potražio i liječničku pomoć te je jedno vrijeme pio lijekove za smirenje. Na taj način tuženik je tužitelju prouzročio neimovinsku štetu u vidu povrede prava osobnosti na ugled i čast dovodeći pritom javnost u zabludu i namećući javnosti mišljenje o oštećenom, odnosno tužitelju. Navedene objave bile su dostupne velikom broju osoba radi toga što je tuženik svoje reklamne panoe premještao na više lokacija u Gradu Osijeku. Te panoe koji su bili na automobilskim prikolicama je zakačio na dva osobna vozila i na taj način premještao panoe po cijeloj Slavoniji pa sve do Zagreba. Ove sve radnje i aktivnosti su objavljivani i u medijima, u elektroničkim medijima, Telegram, Dugopolje.org, Net.hr i drugima, te su i na taj način objave bile dostupne još većem broju osoba.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, kako po osnovi, tako i po visini. Tuženik osporava sve činjenične navode iz historijata tužbe, pa tako između ostalog: tuženik nije kako se to navodi u točki I.

historijata tužbe: „od svibnja 2022. god. do kraja kolovoza 2023. vrijeđao i klevetao tužitelja na način da je na četiri prikolice nadgradio reklamne panoe i na te panoe lijepio plakate s uvredljivim i neistinitim sadržajima na štetu tužitelja, tako da je između ostalog navodio: oče, oprosti im, jer ne znaju što čine, udružena zločinačka organizacija, leglo kriminalaca na Trgovačkom sudu, odvjetnici-kriminalci lopovi, te uvijek uz komentar da je tuženik, odnosno, njegova tvrtka Rams d.o.o. oštećena te da je tužitelj to sve napravio na prijevaran način zastupajući Caritas d.o.o. Osijek i Biskupiju Đakovačko-Osječku“, tuženik osporava navod tužitelja da se na svakom plakatu nalazi fotografija tužitelja jer to nije niti vidljivo iz priloga koji su dostavljeni uz ovu tužbu, tuženik nije, kako se to navodi dalje u točki I.: „... svoje reklamne panoe premještao na više lokacija u Gradu Osijeku“. Tuženik osporava daljnji navod u točki I. historijata tužbe i to da bi: „Te panoe, koji su bili na automobilskim prikolicama, zakačio na dva osobna vozila i na taj način premještao panoe po cijeloj Slavoniji pa sve do Zagreba.“ Tuženik nije kako se to navodi u točki II. historijata tužbe: „...svakih nekoliko dana premještao prikolice radi čega je tužitelj trpio velike neugodnosti posebno radi toga što je tužitelj javna osoba i poznat je u cijeloj Hrvatskoj jer obnaša odvjetničku praksu dugi niz godina.“ Tuženik ne može utjecati na medijske objave, koliko je poznato tuženiku, tužitelj od njega nije tražio ispriku i uklanjanje navedenih plakata - tuženik osporava navod tužitelja da bi potražio liječničku pomoć te da bi jedno vrijeme pio lijekove za smirenje. Tuženik osporava daljnji navod tužitelja da bi: „tužitelju prouzročio neimovinsku štetu u vidu povrede prava osobnosti na ugled i čast dovodeći pritom javnost u zabludu i namećući javnosti mišljenje o oštećenom, odnosno tužitelju.“ Temeljem svega navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom i obveže tužitelja da tuženiku naknadi prouzročene parnične troškove.

3. U tijeku dokaznog postupka sud je izvršio uvid u cjelokupan spis i pročitao svu priležuću dokumentaciju i to preslika plakata (stranice 5-19 spisa), zdravstveni karton tužitelja (stranice 38-40 spisa), nalaz i mišljenje o težini i vrsti invaliditeta – oštećenju funkcionalnih sposobnosti od 18.3.2025. (stranice 52-55 spisa), kopija spisa Općinskog suda u Vinkovcima broj K-204/2024 (stranice 70-162 spisa), presuda Općinskog suda u Vinkovcima od 24. ožujka 2026., broj K-204/2024-42 (stranice 184-202 spisa). Saslušani su tužitelj Zoran Šarić i tuženi Marijan Ravlić, te svjedoci Slavko Nedić i Zdenko Šimunovski (navedeni svjedok je saslušan zamolbenim putem kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu i to 18. svibnja 2026. – stranice 170-172 spisa).

3.1. Na ročištu održanom kod ovog suda 3. rujna 2026., odbijeni su dokazni prijedlozi za pribavom spisa Općinskog suda u Vinkovcima broj K-204/2024 i za saslušanjem svjedoka Miroslava Rošca, Mire Brnjevarac, Renate Kuna, Alena Jakobovića i Domagoja Rešetara. Naime svi ti predloženi svjedoci su zapravo bile osobe koje su zajedno s tužiteljem bile navedene na plakatima. Iste nisu postavljale, niti sudjelovale u premještanju spornih plakata, već su to osobe koje su, jednako kao i tužitelj, bile navedene na plakatima, pa njihovo saslušanje ne bi bilo svrsishodno za rješenje ovoga spora.

3.2. Tijekom postupka tuženik je predlagao ovome sudu da se odredi prekid postupka dok se pravomoćno ne dovrši kazneni postupak pokrenut po privatnoj tužbi od strane Gradnja d.o.o. i tužitelja, a s kojim prekidom se nije suglasio tužitelj. Sud također smatra kako je takav prijedlog tuženika neosnovan i isti je valjalo odbiti, odnosno postupak nastaviti, a to iz razloga jer utvrđenje je li tuženik počinio kazneno djelo

klevete, koje se vodi po privatnoj tužbi, nije od utjecaja na rješavanje ovoga postupka. Naime, valja napomenuti kako je građanskopravna odgovornost šira od kazneno pravne odgovornosti, a sud bi pravomoćnom kaznenom presudom bio vezan jedino ukoliko bi se tuženik oglasio krivim za počinjenje kaznenog djela i kaznene odgovornosti. Pa tako postojanje uzročno posljedične veze između eventualne štetne radnje i štete koju tužitelj navodi da trpi kao prethodno pitanje valja utvrditi u ovom postupku (tako u svojoj odluci i Županijski sud u Puli-Pola u predmetu broj GŽ-595/2025-2 od 5. svibnja 2025. i Županijski sud u Zadru u predmetu broj GŽ-794/2023-2 od 9. studenog 2023.).

3.3. Također i sama pribava kaznenog spisa nije od utjecaja na rješavanje ovog postupka, pa tako i djelomično pribavljeni kazneni predmet (odnosno njegova kopija do dana kada je to zatraženo) nije od utjecaja na rješavanje ovoga predmeta, budući da tuženik sudjeluje u ovome postupku, ima pravo predlagati dokaze, a što je i učinio, a u tom kaznenom postupku saslušanje Zdenka Šimunovskog nije od utjecaja na ovaj predmet, budući da se isti saslušao i u ovome predmetu, kao predloženi svjedok od strane tuženika.

4. Radi utvrđenja spornih činjenica, na raspravi je saslušan tužitelj Zoran Šarić koji je iskazao kako poznaje tuženika na način da je bio odvjetnik u sporu između TD Rams d.o.o. kojemu je vlasnik tuženik, a zastupao je protivnu stranu Caritas, odnosno Nadbiskupiju. Ističe kako je nakon tog spora tuženik počeo vrijeđati papu i biskupe Hranića i Srakića, a na način da je postavio jumbo plakat na prometnici Čepin-Osijek, te su njega budući da je on bio njihov punomoćnik nazvali iz Nadbiskupije te je isti reagirao tako da je kontaktirao tvrtku iz Zagreba koja je postavila taj jumbo plakat i koji plakat je bio uklonjen u jednom danu. Također iskazuje kako na tom plakatu je bilo vidljivo ime tuženika. Iskazuje kako je nakon toga tuženik nabavio prikolicu na koju je postavio taj plakat i vozao se po gradu istim, a to mu je poznato budući da ga je vidio. Iskazuje kako je tuženik to sve javno fotografirao, a objavljen je i novinski članak u Telegramu, a na način gdje se spominjao taj plakat i da je bio spor protiv Caritasa i Biskupije. Nakon toga je tuženik nabavio još tri prikolice gdje je počeo navoditi sadržaje protiv tužitelja i njegovog kolege Slavka Nedića, navodeći kako se radi o zločinačkoj organizaciji, da je sud bespravno uplaćivao novce i slično. Ističe kako se sa svim tim prikolicama vozao po Slavoniji, Slavonskom Brodu i Zagrebu, a ovo mu je poznato jer je pročitao u novinama, te su novinski članci uvijek bili usmjereni na način da je poznati poduzetnik Marijan Ravlić. Također iskazuje kako se tuženik cijelo vrijeme opisanim postupanjem i hvalio. Nadalje, iskazuje kako je jednu prikolicu postavio ispred njegovog odvjetničkog ureda i to onu prikolicu koja je imala sliku pape, te je on osobno tražio da se ista ukloni, zvao je policiju, obavijestio o tome gradonačelnika, a također je zvao i Elektromodul, te komunalno redarstvo. Iskazuje kako je osobno kontaktirao tuženika kako bi se uklonila prikolica koja se nalazi ispred njegovom ureda, međutim isti to nije učinio, već je ista stajala 1-2 mjeseca pred njegovim uredom, a nakon proteka vremena ju je premjestio na drugu lokaciju. Iskazuje kako je tuženik bio kod njega i tražio novce, međutim odbio je odmah ukloniti prikolicu, odnosno sadržaj na istoj. Iskazuje kako je nakon toga postavio i drugu prikolicu pred njegov ured, a na kojoj se nalazio on osobno sa sadržajem da se radi o zločinačkoj organizaciji, a poznato mu je da je to tuženik postavio budući da je istoga vidio u trenutku kada je postavljao, te je tada i tražio da istu ukloni, što je isti odbio učiniti. Iskazuje kako su ga tom prilikom njegove stranke koje su dolazile u ured pitale što se događa s postavljenim sadržajem i prikolicom, te ističe kako je zbog toga imao neugodnosti.

Nadalje, tuženik je sve prikolice u opisanom razdoblju premještao na različite lokacije i to kako po Gradu Osijeku, tako i po drugim gradovima. Iskazuje kako je u razgovoru s tuženikom prilikom kojeg je vršio postavljanje tih plakata, isticao kako isti nikada nije rekao da on navedene plakate nije postavio, odnosno da nisu njegovi. Također iskazuje kako su ga i drugi ljudi, odnosno poznanici zaustavljali na ulici, svi su ga pitali što se to događa, bio je i medijski kontaktiran na način da je bila rađena ili reportaža u jednoj emisiji na RTL u ili Novoj TV, a također je bila još jedna reportaža u emisiji pod nazivom Karte na stol Osječke televizije. Ističe kako se tada osjećao nemoćno budući da sve institucije kojima se obraćao nisu reagirale svo to razdoblje, on se znao buditi po noći, također je pio lijekove za smirenje i stalno se obraćao svim nadležnima i pisao na način da se to ukloni i da se ispravi nepravda, međutim tek nakon jedno godinu i nešto dana se reagiralo. Potom iskazuje kako je jedna od prikolica bila uklonjena na način da ju je maknula prometna policija, ali već nakon par dana ista je bila vraćena tuženiku, međutim nakon odluke ovog suda, sve prikolice su bile oduzete i uklonjene i to od tuženika osobno. To je sve bilo u razdoblju od svibnja 2022. do kolovoza 2023. godine, a ističe kako su mu prilazili osim poznanika i bliža rodbina, a također supruga i djeca, te njihovi prijatelji, s time da su mu svi govorili što nešto ne učini, svi su imali savjete kako što napraviti, međutim nitko na to nije reagirao. Iskazuje kako je za to vrijeme bio uznemiren, imao je povišen tlak, osjećao se nemoćno i to za svo vrijeme koje je to trajalo. Iskazuje također kako su uvijek bili postavljeni neki novi plakati po nekoj drugoj lokaciji na kojima je stalno čitao kako su svi lopovi i slično. Iskazuje kako je zbog toga zatražio liječničku pomoć koji mu je prepisao lijekove za smirenje da o tome ne razmišlja, premda bi uvijek vidio neki plakat i opet bi se svega prisjetio. Nije mu poznata osoba po imenu Zdenko Šimunovski, kao niti Udruga za dostojan život. Iskazuje kako su navedeni plakati, odnosno prikolice, uklonjeni temeljem prekršajnih postupaka koji su vođeni osobno protiv tuženika i u kojim postupcima je naređeno da se isti uklone. Iskazuje kako je tuženik isto proglašen krivim, međutim nije mu poznato je li isto pravomoćno okončan. Nadalje, ističe kako je on osobno vidio tuženika jednom prilikom u trenutku kad su se parkirale dvije prikolice i to preko puta ovog suda, te je vidio kako je iz jednog vozila marke Rav4, crne boje, izašao tuženik, a iz drugog njegov prijatelj, te su nakon što su postavili te prikolice otišli preko puta u kafić popiti kavu. Plakat koji je postavljen na razna mjesta u kojem se vrijeđaju papa i nadbiskup, ističe kako je to bilo na način da su na istom pisale riječi „Oče, oprosti im“, a biskupija je to smatrala uvredom, te je on u odnosu na prvo postavljeni plakat bio angažiran od strane istih, te su ga tražili da se isti ukloni, nisu htjeli da se provode kakvi postupci, već je o svemu tome na njihov zahtjev obavijestio sve nadležne. Iskazuje kako je taj isti plakat bio postavljen ispred Katedrale u Đakovu, međutim isti je u kratkom roku od svega sat vremena maknut od strane policije, te je bilo zabranjeno da se postavlja ponovno na isto mjesto, a to sve mu je poznato iz razloga jer mu je to dojavila nadbiskupija. Iskazuje kako se on našao uvrijeđenim jer je na plakatu pisalo kako je Zajednički odvjetnički ured Šarić i Nedić dio zločinačke organizacije sa sucima i dionik svih presuda zajedno sa svima, učinio to da tvrtka Rams d.o.o. izgubi parnice. Također iskazuje kako je on osobno podnio kaznenu prijavu protiv tuženika te se vodi kazneni postupak, a isti je s ovog suda prebačen na Općinski sud u Vinkovcima i taj postupak je u tijeku. Ističe kako je tuženik osmislio, sačinio i postavio osobno sve te plakate, odnosno on stoji iza svega, a to mu je sve poznato jer je čuo od tuženika. Poznato mu je da je tuženik osnovao tvrtku za oglašavanje. Iskazuje kako on osobno nije razgovarao s tuženikom o kojem se to novcu, odnosno kakvu nagodbu je htio postići kada bi dolazio do njega i razgovarao, a to sve budući da je s njim razgovarao njegov kolega Nedić te on to zna, a ističe kako je bio u tijeku stečajni postupak pa je moguće

da je pričao oko toga s njime. Također iskazuje kako je on u postupcima zastupao Biskupiju i Caritas, a bilo je više postupaka u tijeku i koliko se on sjeća, sve te postupke je tuženik izgubio.

5. Tuženi Marijan Ravlić je iskazao kako on poznaje tužitelja Zorana Šarića i to kao odvjetnika. Ističe kako mu je poznato da su u razdoblju od otprilike svibnja 2022. godine do otprilike kolovoza 2023. godine postavljene reklamni panoi, odnosno plakati, a sve na način da je tvrtka MR Produkcija iznajmila ukupno 7 vozila - od toga 5 prikolica i 2 auta, udruzi Dostojan život kojoj je udruzi predsjednik Zdenko Šimunovski, te također koliko u nalogu su zbog toga zakupljeno unaprijed ukupno 7 parkirališnih mjesta, također je sve unaprijed plaćeno na godinu dana i to sve za prvu zonu parkinga, a sve po nalogu Zdenka Šimunovskog. Također iskazuje kako su te prikolice na kojima su bili reklamni panoi odvožene na način kako su bile davane upute od strane udruge Dostojan život, odnosno Zdenka Šimunovskog, te na taj način su se one vozile i ostavljale uglavnom na parkirališnim mjestima koja su bila zakupljena, sve je to bilo najviše blizu centru grada, međutim također su se one vozile i na druga mjesta, ali sve je bilo po nalogu Zdenka Šimunovskog. Također mu je poznato da su se te prikolice vozile osim po Osijeku i u Vukovaru, Županji, Vinkovcima, Slavonskom Brodu, Zagrebu i slično. Ističe kako bi nakon što je sve te prikolice postavio, odnosno ostavio na za to tražena mjesta, iste micao samo po nalogu Zdenka Šimunovskog, on se osobno ne sjeća sadržaja istih i njihovog izgleda, ali iskazuje kako su bili različitog sadržaja. Ističe kako se ne sjeća je li ga tužitelj ikada kontaktirao u vezi predmetnih panoa. Navodi nadalje kako je on bio vlasnik tvrtke Rams d.o.o. i vodio se spor s Caritas d.o.o. Osijek i Biskupijom Đakovačko-osječkom, u kojem sporu pred trgovačkim sudom su u cijelosti uspjeli, međutim budući da je ugašeno trg. društvo, odnosno firma, nisu se mogli naplatiti. Ne sjeća se o kojem se to iznosu radi. Sadržaj tih plakata osmislila je također udruga Dostojan život, a budući da ne zna sadržaj plakata, tako ne zna niti za činjenice odakle su poznate udruzi Dostojan život koje se nalaze ne plakatima. Nadalje, iskazuje kako su vozila u vlasništvu tvrtke MR Produkcija.

6. Svjedok Slavko Nedić je iskazao kako on zajedno s tužiteljem ima zajednički odvjetnički ured, a tuženika poznaje zbog sporova koji je isti imao s biskupijom i gdje je njihov ured zastupao u tim sporovima biskupiju, kao protivnu stranu u tim sporovima koji su se vodili. Nadalje, iskazuje kako je iz tog razloga njemu tuženik poznat, ali više mu je poznat po plakatima koji su se nalazili po Gradu Osijeku, odnosno ispred njegovog ureda, pa je tako prvi plakat postavljen ispred njihovog ureda. Iskazuje kako je plakat bio postavljen na auto prikolici, bio je veličine otprilike 4x2m, odnosno jako velik, te je isti imao dvije strane, a na jednoj strani je bila slika tužitelja zajedno s njim, a također su bile i druge osobe na tom plakatu te na drugoj strani osobe iz crkvenih vjerodostojnica. Iskazuje kako je bilo više plakata i na njima se nalazilo više ljudi, svi plakati su bili uvredljivog sadržaja, pa tako i onaj plakat na kojem je bila slika njega zajedno s tužiteljem. Ističe kako je ta slika koja je bila njihova zajednička - tužitelja i ovdje prisutnog svjedoka, snimljena sa stečajnog postupka koji se vodio u predmetu Caritas, odnosno tuženikovog trg. društva, a to mu je poznato zbog toga što se uvijek radi o istoj fotografiji gdje su oni oboje imali zaštitne maske, a tako su bili prisutni u sudnici prilikom provođenja stečajnog postupka. Iskazuje kako on osobno nije vidio čin postavljanja prvog plakata, međutim vezano uz prvi plakat koji je postavljen ispred njihovog ureda, ističe kako je nakon par dana nakon što je postavljen, vidio tuženika koji je osobno stajao ispred plakata, pričao je s njim, pa ga je tako i pitao što je bilo, na što je on odgovorio „Čekam policiju, netko je plakat poderao“. Ističe kako se tu radilo

o plakatu gdje su bili na slici papa, biskup i kardinal, te da je dio plakata bio oštećen pa je nakon toga policija došla, ušla je tako u njihov zajednički odvjetnički ured, te je on potom pričao s policijom koja ga je samo pitala je li vidio tko je oštetio plakat, odnosno što se dogodilo, te nakon što je odgovorio kako on nije vidio, isti su potom i otišli. Nadalje navodi kako je taj prvi plakat stajao otprilike par mjeseci ispred njihovog ureda, a poznato mu je kako se tužitelj osobno trudio maknuti taj plakat, pa i druge plakate, da ga je to osobno jako pogodilo pa je zbog svega toga obraćao se Gradu Osijeku, Elektromodulu, policiji i drugdje gdje je mogao, međutim sve je to uvijek završilo bez uspjeha. On osobno nije ništa poduzimao jer se radi o tuženiku koji je osvetoljubiva osoba. Iskazuje kako je postavljeno više plakata s njihovom zajedničkom slikom, gdje je bilo različitih natpisa, pa tako i natpis sadržaja zločinačko udruženje, odnosno odvjetnici lopovi, a zbog svega toga je on osobno primao pozive od poznatih mu osoba, odnosno prijatelja i njegove rodbine. Ističe kako je plakat s njihovom slikom bio postavljen i preko puta suda, također s uvredljivim sadržajem, a poznato mu je da ih je tuženik često mijenjao, pa je tako vezano uz jedan postavljeni plakat koji se nalazi preko puta FINA-e on osobno jednom prilikom vidio tuženika sa svojim osobnim automobilom marke Rav4, da je isti i postavljao plakate, a to je bilo otprilike par mjeseci nakon prvog postavljen plakata ispred njihovog ureda, pa mu je tom prilikom rekao „Marijane, pa jel' nije već dosta?“, na što mu isti nije odgovorio. Iskazuje kako svi plakati koji su bili postavljeni su bili postavljeni na auto prikolici, a kad bi bili postavljeni, auto koji ih je dovezao se više ne bi tamo nalazio. Iskazuje nadalje kako su ti plakati, odnosno premještanja njih po cijelom Osijeku trajali možda i do godinu dana, pa je tako vidio kako su plakati završili i na Sjenjaku, parkingu kod Kauflanda, te preko puta Trgovačkog suda u Osijeku i slično. Također iskazuje kako plakate izvan Grada Osijeka nije vidio, međutim ističe kako su mu prijatelji slali putem Vibera poruke da je zbog tog plakata izašao i u novinama, pa je dobivao linkove putem iste aplikacije, ali se trenutno ne sjeća o kojim se to novinama radi. U donjem lijevom kutu plakata je pisalo samo ime i prezime tuženika. Ističe kako je za plakat kad je vidio da tuženik postavlja kod FINA-e na istom su također bili njih dvoje sa slikom, međutim ne sjeća se točno o kojem se to plakatu radi, odnosno njegov sadržaj. Iskazuje kako se tužitelj zbog svega toga osjećao tako da ga je to sve dosta pogodilo, zbog toga se uzrujavao, a koliko mu je poznato, pio je tablete za smirenje budući da je to sve bilo frustrirajuće jer je trajalo dosta dugo i nije mogao više ništa napraviti. Na upit zbog čega su se prestali pojavljivati plakati, ističe kako mu to nije poznato, međutim šaljivo je čuo da čim se pojavio sudac Jukić na plakatima, oni su tada i nestali. Također iskazuje kako mu nije poznata osoba po imenu Zdenko Šimunovski, odnosno Udruga Dostojan život. On osobno misli da nije bio ni na jednom ročištu, odnosno raspravi kao punomoćnik, međutim radi se o sporovima koji su trajali 20-30 godina pa zato ne može biti u potpunosti siguran u kojemu je tuženik bio protivna strana. Ističe kako je u svim tim postupcima kao punomoćnik sudjelovao samo tužitelj. Potom ističe kako mu je poznato da je tužitelj podnio i kaznenu prijavu i da se vjerojatno radilo o kaznenom djelu uvrede. Iskazuje kako ne može znati tko je autor, odnosno tko je sve te plakate osmislio, budući da on prilikom izrade istih nije bio prisutan, može samo reći da je on vidio postupanje i ponašanje tuženika kao da su to njegovi plakati. Navodi kako je vidio postavljanje kod FINA-e na način da je tuženik došao autom na kojemu je bila zakačena auto prikolica sa spornim plakatom, da je isti imao parkiran auto sa zakačenom auto prikolicom, a nakon toga kad se vraćao s kave, vidio je kako auta više nema, već samo auto prikolica sa spornim plakatom. U vezi natpisa u donjem lijevom kutu imena i prezimena tuženika, ističe kako je ono bilo naštampano, odnosno nije se radilo o potpisu.

6.1. Sud je cijenio iskaz svjedoka Slavka Nedića kao istinit, logičan i detaljan, budući da je iskazivao samo ono što je kao svjedok posvjedočio, a iskaz mu nije u proturiječnosti s iskazom tužitelja.

7. Saslušan zamolbenim putem pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu 18. svibnja 2026., svjedok Zdenko Šimunovski iskazao je kako je on predsjednik udruge Dostojan život u Sesvetama, Ozaljska 21, a radi se o udruzi za zaštitu ljudskih prava i registrirani su također za borbu protiv korupcije i organiziranog kriminaliteta i nakon uvida u spis izjavljuje da su to plakati naše udruge. On i Marijan Ravlić upoznali su se 2022. godine jer je on čuo da su oni udruga koja prijavljuje nezakonitosti. Marijan Ravlić ima firmu registriranu za reklamiranje. Kada se njima obratio da ispriča svoj slučaj, ponudio im je da im besplatno ustupi svoje prikolice kako bi oni mogli što bolje raditi njihove djelatnosti. Što se tiče same teme, oni imaju upravni odbor koji razmatra sve pristigle prijave, te tada zajednički odlučuju koje će slučajeve prijaviti na prikladan način i oni imaju više načina kako prijavljuju i kako postupaju. U ovom slučaju Marijan Ravlić je rekao da je izvan od naručitelja radova Đakovačke biskupije. To su smatrali da je zaista velika prevara ljudi koji su se predstavljali kao sveti. Biskupija je registrirala Karitas i Karitas je sklopio ugovor s Marijanom Ravlićem kao izvođačem građevinskih radova. Međutim kad su građevinski radovi izvršeni i trebalo je doći do isplate, biskupi Đakovačke biskupije su mu rekli da oni to ne mogu isplatiti jer je on sklopio ugovor s Karitasom. Međutim biskupija je u međuvremenu brisala taj Karitas iz registracije i više kao stranka nije postojao. Nije se mogao naplatiti jer je Karitas brisan. Fotografije je postavila udruga Dostojan život. On je predsjednik udruge Dostojan život. Točan naziv udruge je Dostojan život, sa sjedištem Sesvete, Ozaljska ulica 21 i ova udruga je u likvidaciji i udruga i dalje djeluje iz razloga što je brisana, odnosno likvidirana na nezakonit način, a ovdje se radi o plakatima iz 2022. kada je udruga bila aktivna i registrirana. Nije točno da od 2018. nije održavana redovna skupština. Oni su predali zapisnike s godišnje skupštine. Oni svake godine imaju godišnju skupštinu jer da to nisu napravili, udruga bi automatski po sili zakona bila brisana. Upravni odbor odlučuje kako će se što napraviti, a on daje konačni blagoslov za to. On je dao blagoslov za ove plakate kao i za stotine drugih i postavljeni su svi plakati po njegovim nalogima. Jedino naglašava da je bitan sadržaj plakata. On ne zna lijepiti plakate i to su radili ljudi koji to inače rade, odnosno profesionalno se bave time. To su ovi što lijepe po cijeloj Hrvatskoj jer oni imaju to ljepilo i ljestve i ima cijelo čudo takvih firmi po Hrvatskoj. To je uhodan posao. Ne sjeća se tko je lijepio te plakate. Gospodin Marijan Ravlić im je ispričao svoj problem, pokazao novinske članke pa je udruga naručila postavljanje tih plakata, a plakate je izrađivala firma koja se time bavi po nalogu udruge. Upravni odbor udruge odlučuje o izgledu plakata i to 99% on kao predsjednik udruge. Oni kao udruga imaju preko sto lokacija na koje su postavljali te reklamne panoe. To su velike ogromne prikolice dužine 7-8 metar, a te je te prikolice morao vući autom osoba koja zna kako se vuku te prikolice. On zna premještati te prikolice kao i gospodin Marijan Ravlić jer on je građevinska firma. To mora biti auto s kukom i on i gospodin Ravlić su to premještali. On je u razdoblju od svibnja 2022. do kolovoza 2023. za udrugu Dostojan život iznajmio ukupno sedam vozila, od toga pet prikolica i dva auta. Pokazuje izjavu za u članjenje mr produkcija u njihovu udrugu te se vidi da je Marijan Ravlić bio redoviti član i temeljem ugovora o ustupanju osobnih i priključnih vozila Marijan Ravlić je kao vlasnik udruzi dostojan život ustupio vlastita osobna i priključna vozila na korištenje za registrirane aktivnosti udruge bez naknade i to je ugovor od 13. 05. 2022. godine. Oni kao udruga ne zakupljuju parkirališna mjesta te nisu zakupili sedam parkirališnih mjesta u ovom razdoblju od svibnja 2022. do kolovoza 2023., već ostavljaju ove

prikolice na običnom parkiralištu. On je taj koji odlučuje gdje će biti reklamni panoi te prikolice, a to su mjesta gdje ih ljudi mogu vidjeti. Oni se parkiraju pred institucijama, Vrhovnim sudom, sve institucije za koje se razotkrilo da se bave nezakonitim poslovima, odnosno kriminalom. Naime, prikolice su po jedan dan, a onda ih zarotiraju jer su na raznim prikolicama razni tekstovi. Njemu je poznat sadržaj tih plakata kad je on jedan od glavnih dizajnera. Kako su to ogromni plakati, to se oni lijepe kao mozaik jer se sastoje od više komada. Ima 5 ili 6 u gornjem redu i toliko isto u donjem redu i onda se dobije konačna slika plakata. Kako je to inače posao gospodina Ravlića, naime radi se o prikolicama koje su zapravo pravljenе upravo za to - za stavljanje plakata. Udruga je postavila već stotinu plakata pa se ne može točno sjetiti izgleda plakata za konkretni pregled. On se ne sjeća svih osoba na plakatima jer ih je puno bilo kao što su Plenković, Turudić, Njonjo i drugi. Fotografije za određene osobe skidaju s interneta, a što nisu mogli, to stave crni lik. Tekst na plakatima uglavnom sastavlja on jer ima smisao za dizajniranje. Te informacije je dobio iz novina jer je Marijan Ravlić njemu pokazao nekih desetak članaka. On nema puno vremena za sastavljanje pa nađe potvrdu tih tema ili iz novinskih članaka, interneta ili dokumentacije koju mu donosi stranka. Oni su objavili najmanje sto ljudi, odnosno preko sto, a gospodin Šarić je najnebitniji. On je osobno razmještao plakate po Osijeku, odnosno rotirao je te prikolice. Ne može imenovati točne lokacije. Ne sjeća se. On ne zna gdje se nalazi ured odvjetnika Zorana Šarića, nikada ranije nije čuo za njega. Trošak tiskanja plakata je koštao, a radila je firma Vektor dizajn iz Velike Gorice jer su bili najjeftiniji. On neće odgovoriti koliko je to koštalo i tko je to platio jer ima pravo na to. On je predsjednik udruge i on je kao Plenković i naređuje tko će što raditi, a uloga Marijana Ravlića nije bitna. Naime, svi oni rade dobrovoljno, ne rade za novac. Po njegovom mišljenju trebalo je tužiti udrugu a ne Marijana Ravlića.

8. Sud je cijenio iskaz svjedoka Zdenka Šimunovskog kao nelogičan, neistinit, budući da mu je iskaz u proturječnosti s navodima tužitelja, te svjedoka Slavka Nedića, a i nelogično je da je on naveo kako je davao upute za premještanje spornih plakata a nije niti znao lokacije gdje su isti postavljeni, pa iz svega navedenoga sud zaključuje kako je svjedok zapravo svjedočio na način da pogoduje tuženiku, samo kako bi isti izbjegao svoju odgovornost.

9. Iz preslike plakata (stranice 5-19 spisa) proizlazi kako su plakati se nalazili na auto prikolicama, dok u odnosu na tužitelja je vidljivo kako je napisano da je isti član udružene zločinačke organizacije (list 7 spisa), te je u odnosu na tužitelja napisano „Odvjetnik Zoran Šarić...sukreator svih presuda protiv Ramsa zajedno sa sucima... Sa Nedićem kreirao stečaj Caritasa zajedno sa Đurom Hranićem..., te su uz pomoć suca... uvrstili u stečajnu masu fiktivnih 455.000,00 kuna i na taj način oštetili Rams...“a ispod velikim slovima napisano je ime i prezime tuženika. Na drugom plakatu na kojemu se nalazi tužitelj (list 12 spisa) vidljivo je kako se u istom navodi odvjetnici – kriminalci – lopovi te se za odvjetnike društva Šarić-Nedić navodi kako su isti prema poduzeću Rams napravili štetu, a na Trgovačkom sudu nad Caritasom proveli skraćeni stečajni postupak, kako bi izbjegli plaćanje, te su svu imovinu Caritasa prethodno bespravno prodali. Na plakatu (list 14 spisa) se navodi ime i slika, između ostalih, i tužitelja Zorana Šarića, a naslov plakata je „kriminal od 9.000.000,00 kuna, dok je na plakatu (list 14 spisa) vidljivo kako isti nosi naslov „leglo kriminala na Trgovačkom sudu u Osijeku“, a u tekstu istoga se navodi kako „...sudac Tihomir Kovačević pokušava dodijeliti novac u iznosu od 320.288,62 kune Marijani Božić i odvjetničkom društvu Šarić-Nedić te mene podcjenjivački upućuje u parnicu da se s

njima borim na sudu za svoj novac.“. U potpisu istoga sve velikim slovima je navedeno Marijan Ravlić, inače tuženik. Potom na plakatu s naslovom „Korumpirani suci Trgovačkog suda u Osijeku“ (list 16 spisa) stoji, između ostaloga i tekst „...suda Tihomir Kovačević protuzakonito drži na računu suda i dodjeljuje ih stečajnoj upraviteljici Marijani Božić i odvjetničkom društvu Šarić-Nedić.“.

10. Iz zdravstvenog kartona tužitelja (stranice 38-40 spisa) proizlazi kako je tužitelj u lipnju 2022. doživio stres na poslu, uznemiren, anksiozan, u strahu, ne spava i zbog čega je upućen na prvi pregled psihijatra, a prepisan mu je Helex, po potrebi, te Sanval.

11. Iz kopije spisa Općinskog suda u Vinkovcima broj K-204/2024 (stranice 70-162 spisa) proizlazi kako je Gradnja d.o.o., kao privatni tužitelj podnio privatnu tužbu protiv okrivljenika Marijana Ravlića, ovdje tuženika, zbog sumnje na počinjenje kaznenog djela protiv časti i ugleda – kleveta, opisano i kažnjivo po članku 149. stavku 1. i 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22., 114/23., 36/24. i 136/25.). Tijekom postupka spojen je tome spisu i predmet broj K-405/2023, u kojemu je isti okrivljenik, a privatni tužitelj je Zoran Šarić, ovdje tužitelj.

12. Iz presude Općinskog suda u Vinkovcima od 24. ožujka 2026., broj K-204/2024-42 (stranice 184-202 spisa) proizlazi kako je okrivljenik, ovdje tuženik, proglašen krivim radi počinjenja kaznenog djela protiv časti i ugleda – kleveta i utvrđena mu je novčana kazna i izrečena jedinstvena novčana kazna.

13. Predmet spora je naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti tužitelja od strane tuženika na način da je tuženik na četiri prikolice nadogradio reklamne panoe i na te panoe lijepio plakate s uvredljivim i neistinitim sadržajem na štetu tužitelja i premještao je te prikolice na mnogo lokacija.

14. Tijekom postupka nije sporno da su predmetni reklamni panoi, odnosno plakati u razdoblju od svibnja 2022. do kolovoza 2023. postavljeni.

15. Među strankama je sporno je li tuženik vrijeđao i klevetao tužitelja, a na način kako je to opisano u tužbi, odnosno je li došlo do povrede prava osobnosti na ugled i čast tužitelja. Također je sporna i visina pretrpljene i buduće neimovinske štete zbog opisane povrede.

16. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju cjelokupnog postupka sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. – dalje u tekstu: ZPP), ovaj sud utvrđuje da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

17. Člankom 19. stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje u tekstu: ZOO) je propisano svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, dok je stavkom 2. propisano pod pravima osobnosti u smislu ovog Zakona razumijevaju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog

života, slobodu i dr. Člankom 1100. stavkom 1. ZOO-a je propisano u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, dok je stavkom 2. propisano pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Člankom 1099. ZOO-a je propisano u slučaju povrede prava osobnosti oštećenik može zahtijevati, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno ispravka, povlačenje izjave kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže pravičnom novčanom naknadom.

18. Sud je u ovom postupku utvrdio sljedeće:

- da je tuženik bio vlasnik tvrtke Rams d.o.o., a koja tvrtka je brisana u sudskom registru, kao i da se vodio spor Caritas d.o.o. i Biskupijom Đakovačko-Osječkom,
- da su u razdoblju od svibnja 2022. do kolovoza 2023. postavljani reklamni panoi na različitim lokacijama po Osijeku, Vukovaru, Županji, Vinkovcima, Slavanskom Brodu, Zagrebu,
- da su ti reklamni panoi imali različite naslove kao što su: „Udružena zločinačka organizacija“, „Odvjetnici – kriminalci – lopovi“, „Gospodo suci, kolika je cijena poštenog suđenja“, „Kriminal od 9.000.000,00 kuna“, „Leglo kriminala na Trgovačkom sudu u Osijeku“ i slično,
- da je sadržaj tih plakata uglavnom bio vezan uz tvrtku „Rams“ d.o.o. i odlaska iste u stačaj, pa je tako za tužitelja navedeno kako je isti kreirao stečaj Caritasa, a odgovoran je i za presude protiv Rams d.o.o.,
- da je za tužitelja na spornim plakatima navedeno kako je isti zajedno sa sucima ... kreirao stečaj Caritasa ... te uvrstio u stečajnu masu fiktivnih 465.000,00 kuna... da je po prethodnom dogovoru...kriminalnim postupkom prema poduzeću Rams napravio štetu, potom da se preotvara stečaj i iznos od 320.888,62 kune bespravno dodjeljuje odvjetničkom društvu Šarić-Nedić, da je tužitelj, po prethodnom dogovoru počinio teško kazneno djelo,
- da je na svakom plakatu u potpisu sve velikim slovima bilo navedeno ime i prezime tuženika,
- da je tužitelj pokušavao kroz više mjesečno vremensko razdoblje, na razne načine, osim obraćanja tuženiku, obraćanjem policiji, gradu Osijeku i drugim službama, pokušavao da se ti plakati sklone, ne premještaju na razne lokacije i slično, međutim bez uspjeha,
- da je tužitelj zbog svega toga doživio stres i podnio kaznenu prijavu protiv tuženika,
- da su se plakati nalazili i ispred poslovnog prostora tužitelja, a koji se bavi odvjetništvom, kao neovisnom i samostalnom (privatnom) službom.

19. Iz svega navedenog, ovaj sud je utvrdio kako je osnovan dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na povredu prava osobnosti (čast i ugled) pa je u tom dijelu prihvaćen tužbeni zahtjev i odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

20. Prvenstveno valja naglasiti kako je tuženik sam izjavio da je on osobno postavljao sporne plakate, međutim, po mišljenju ovoga suda, nije uvjerljiv navod tuženika da je iste postavljao po nalogu Zdenka Šimunovskog. Naime, nije niti životno a niti logično da Zdenko Šimunovski izjavljuje kako je on osobno premještao te plakate i govorio gdje isti da se premještaju, a s druge strane izjavljuje kako ne zna gdje se nalazi ured

od tužitelja. Također i navod kako je slike za plakate „skinuo“ s interneta, ovome sudu nisu uvjerljivi, a to sve iz razloga jer su i tužitelj i svjedok Slavko Nedić iskazali kako je slika tužitelja upravo slika snimljena u stečajnom postupku koji se vodio u predmetu Caritas, pa stoga ovaj sud niti taj navod svjedoka Zdenka Šimunovskog ne može prihvatiti kao istinit. Jednako tako ovome sudu je nelogično da Zdenko Šimunovski navodi kako je udruga Dostojan život sve to platila i naručivala, a bez da je igdje u spis dostavljen bilo koji račun koji te navode i potvrđuje, dok je ovaj sud, a uvidom u javni registar za udrugu Dostojan život utvrdio kako je ista brisana 2024. i to iz razloga jer nije održavala redovnu skupštinu. Pa tako niti navode svjedoka Zdenka Šimunovskog kako je održavana redovna skupština udruge Dostojan život i da su predali zapisnike ovome sudu nisu uvjerljivi, budući da su brisani upravo iz razloga jer takve skupštine nisu održavane, a po sili zakona. Iz svega navedenoga sud zaključuje kako takva udruga nije niti funkcionirala, niti je postojalo kakvo tijelo, odnosno da se radilo o uhodanom poslu, kako to navodi Zdenko Šimunovski, a to sve prvenstveno iz razloga jer za takvo nešto ne postoji niti jedan dokaz (računi, narudžbenice i slično), a sama udruga je brisana upravo zbog neaktivnosti (neodržavanja redovne godišnje skupštine). Stoga ovaj sud smatra kako je moguće da je Zdenko Šimunovski, pomagao tuženiku u postavljanju tih plakata, a iz razloga jer se radilo o više plakata, koji su često bili mijenjani, međutim, ovaj sud zaključuje kako su upravo ti plakati postavljani i premješteni upravo po nalogu i volji tuženika, a drugi koji su mu moguće pomagali (pa možda i Zdenko Šimunovski) su zapravo radili po nalogu tuženika.

21. Ovaj sud također zaključuje kako je upravo Zdenko Šimunovski radio po nalogu tuženika, budući da on niti ne zna sadržaj spornih plakata, ali iskazuje kako mu je poznat sadržaj istih. Jednako tako ovaj sud smatra nedokazanim kako je Zdenko Šimunovski, u svojstvu predsjednika udruge, iznajmio sedam vozila i to pet prikolica i dva auta budući da se radilo o vozilima u vlasništvu tuženika, odnosno MR produkcija d.o.o., a budući da i sam Zdenko Šimunovski, kao predsjednik udruge, nije mogao odgovoriti koliko je sve to koštalo. Svjedok Zdenko Šimunovski nadalje u svome iskazu nije govorio da li su negdje drugdje još voženi i premješteni ti plakati osim po Osijeku, dok je tuženik izjavio kako su se te prikolice osim po Osijeku vozile još po Vukovaru, Županji, Vinkovcima, Slavonskom Brodu, Zagrebu i slično, sud je iz svega toga stekao uvjerenje kako je upravo tuženi osoba koja je vozila i premještala predmetne reklamne panoe i to samostalno po vlastitom nahođenju.

22. Naime, sud zaključuje kako je tuženik bio vlasnik tvrtke Rams d.o.o., kao i da se vodio spor između Caritasa i Biskupije Đakovačko-Osječke, pa je zbog stečaja Caritasa tvrtki Rams d.o.o. bilo nemoguće se naplatiti, a čiji je vlasnik upravo tuženi. Kako sve navedeno i proizlazi iz predmetnih plakata ovaj sud stoga zaključuje kako je jedini autor tih plakata tuženik. Isto tako na donjem lijevom kutu svakoga plakata se nalazi i ime i prezime autora plakata, a to je upravo tuženikovo ime i prezime. Vidljivo je i kako je tužitelj uz tužbu dostavio i izvod iz novinskog članka (list 10 spisa) i u kojem se vidi slika tuženika uz sporni plakat da uz isti i stoji, a u samom članku je navedeno kako je Marijan Ravlić, ovdje tuženik htio prepričati predsjedniku Visokog trgovačkog suda i Vrhovnog suda, dok u drugom novinskom članku (list 8 spisa) je vidljivo kako je u naslovu navedeno „poduzetnik kojeg je Caritas prevario na plakate stavio biskupe, suce i tužitelje, te izjavio kako su ovo članovi zločinačke organizacije“. Iz svega navedenog ovaj sud zaključuje kako je upravo tuženik autor spornih članaka, kao i da ovaj sud ne može prihvatiti navod tuženika da je on radio po nalogu Zdenka Šimunovskog, kao predsjednika udruge Dostojan život, već da je upravo tuženik osoba

koja je postavljala te sporne plakate, da je on osoba koja je autor istih, kao i da je on upravo osoba koja ih je raspoređivala po raznim lokacijama, a između ostalog, i ispred poslovnog prostora tužitelja koji se bavi odvjetničkom djelatnošću. Iz navedenih razloga prigovor promašene pasivne legitimacije je neosnovan.

23. Vezano uz tužbeni zahtjev tužitelja da se radi o povredi prava osobnosti valja naglasiti kako svaka fizička osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti (članaka 19. stavak 1. ZOO-a), pa tako svaka osoba, ovdje tužitelj, razumno može očekivati od strane suda kako će joj takvu zaštitu kada se radi o njegovoj povredi prava to i omogućiti. U konkretnom slučaju radi se o iznošenju neistina o tužitelju (i drugim osobama navedenim u spornim plakatima, međutim isto nije predmet ovoga spora), a zbog kojih tužitelj je svakako trpio posljedice. Te posljedice se ogledaju prvenstveno u njegovoj povredi prava osobnosti koji se odnose na čast i ugled. Naime, tužitelj se bavi odvjetničkom djelatnošću, a za koje bavljenje djelatnošću mora imati određen ugled a sve to sukladno Zakonu o odvjetništvu ("Narodne novine" broj 09/94., 117/08., 50/09., 75/09., 18/11., 126/21., 98/25. i 59/26.), pa mu je tako i člankom 4. stavkom 3. ZO propisano kako se ne smije baviti djelatnošću koje su nespojive s ugledom i neovisnošću odvjetnika. Dakle da bi se osoba bavila odvjetničkom djelatnošću ona mora imati i povjerenje ali i ugled i neovisnost kako bi se mogla baviti tom profesijom kao zanimanjem. Isticanjem spornih plakata ispred njegovog ureda i to duže vremensko razdoblje, ali i isticanje spornih plakata na kojim mnogima se nalazi i ime i prezime tužitelja u gradu u kojemu mu je i sjedište njegovog odvjetničkog društva svakako utječe na povredu časti i ugleda i to ne samo u smislu njega kao osobe koja se bavi odvjetničkom djelatnošću, već i kao fizičke osobe koja u tom mjestu i živi, gdje mu je obitelj, pa je tako tužitelj i iskazao kako se osjećao nemoćno, da su mu prilazili poznanici, bliža rodbina, ali i njegova supruga i djeca, te prijatelji, da što nešto ne napravi, da su mu svi davali kakve savjete, da je bio uznemiren, a što je po mišljenju ovoga suda, i životno i logično, te da je zbog svega toga imao i osjećaj nemoći, a svakako je za naglasiti kako je sve to trajalo dugo razdoblje (od preko godinu dana), točnije od svibnja 2022. do kolovoza 2023. U takvoj situaciji je jasno kako je tužitelj i zatražio liječničku pomoć, a što je i vidljivo iz dostavljenog zdravstvenog kartona, te su mu i prepisani lijekovi za smirenje. Iz svega navedenoga ovaj sud zaključuje kako su i ispunjeni uvjeti iz članka 1100. stavka 1. ZOO-a, odnosno da konkretna težina povrede i okolnosti ovakvog slučaja opravdavaju dosuditi i pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti.

24. U cijelom ovom postupku za naglasiti je kako tuženik uopće nije osporavao da je iznosio neistine u spornim plakatima, već se samo uglavnom raspravljalo o tome kako on nije pasivno legitimirana osoba i da je radio po nalogu druge osobe, da niti jedan dokaz nije priložen u korist tvrdnjama na spornim plakatima, kao da niti na bilo koji drugi način nije dokazana kakva činjenica navedena u spornim plakatima. Sud stoga zaključuje kako je zapravo tuženik bio razočaran s ishodom, odnosno ishodima drugih postupaka koji su se vodili pred Trgovačkim sudom u Osijeku i zbog svega to je prenosio široj javnosti neistine o tužitelju i na takav način svakako je naštetio njegovom ugledu i časti. Iz svega navedenog sud ne može prihvatiti zaključak tuženika kako on osobno nije utjecao na medijske objave, a budući da je upravo postavljanjem spornih plakata i to ne samo po gradu Osijeku, već i po drugim gradovima po Hrvatskoj, tim svojim postupanjem upravo izazvao medijsku pozornost, a kada je bio pozvan od strane medija stao je i slikao se osobno pored plakata (list 10 spisa), kako bi se dalje prenosile te informacije koje je tuženik upravo želio i prenositi, a koje se, između

ostaloga, odnose i na tužitelja.

25. Kako je ovaj sud zbog svega navedenog našao opravdanim dosuditi i pravičnu novčanu naknadu u odnosu na samu visinu iste, sud se vodio prvenstveno natpisima koji su pisali na istima, s time da je tuženik želio naštetiti časti i ugledu tužitelja (i drugih osoba navedenih na spornim plakatima), te da drugog motiva, osim spomenutog, nije niti imao. Naime, da je isti mislio da se radi o kakvom kaznenom djelu mogao je podnijeti kaznenu prijavu za isto i o tome bi, unutar svoje nadležnosti, odlučilo nadležno državno odvjetništvo, odnosno ukoliko bi imao osnove podnio bi kakvu privatnu tužbu. Međutim tuženik je odlučio samostalno naštetiti ugledu i časti tužitelju isticanjem spornih plakata i to dulje vremensko razdoblje (od preko godinu dana), isto prenositi na razna mjesta, pa i ispred poslovnog prostora tužitelja, a što je po mišljenju ovoga suda, svakako utjecalo i na njegov ugled i čast, ali i na neugodne razgovore koje je morao provoditi na svome radnom mjestu u vidu njegovih klijenata i što ga je zasigurno sprječavalo da se normalnim tokom bavi i svojim poslom, ali i da je ono od utjecalo na njegov život također.

26. Pri vođenju računa o visini pravične novčane naknade ovaj sud se vodio s time da ta naknada nije pogodovanje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi (čistoj financijskoj zadovoljštini, kao i činjenici da se ne vodi pogrešnim smjerom, kao što je financijsko oštećenje na strani tuženika). Sud se vodio s činjenicom da su sporni plakati postavljani na više mjesta, u više gradova, da su isti i putem medija bili prenošeni, da su oni bili duže vremensko razdoblje, te ih je tuženik tek preostao postavljati kada su mu isti bili i oduzeti sudskim odlukama, dakle nije ih dobrovoljno prestao postavljati, da je zbog svega toga tuženik duže vremena trpio nelagodu, posjetio liječnika, pio tablete za smirenje. Zbog svega navedenoga ovaj sud je mišljenja kako je pravična novčana naknada na ime povrede časti i ugleda u iznosu od 8.000,00 eura na ime pretrpljene neimovinske štete osnovana i valjalo je dosuditi taj iznos i naložiti tuženiku isplatu toga iznosa zajedno sa zateznim kamatama od dana presuđenja pa do isplate.

27. Stoga je valjalo naložiti tuženiku da iznos od 8.000,00 eura na ime naknade za neimovinsku štetu naknadi tužitelju zajedno sa zateznim kamatama sukladno članku 1103. ZOO-a, te odlučiti kao u točki I. izreke ove presude. Kako u tužbenom zahtjevu nije bio određen rok za izvršenje činidbe, ovaj sud je sukladno članku 328. stavku 1., a u svezi sa stavkom 2. ZPP-a odredio rok od 15 dana tuženiku za izvršenje činidbe.

28. Budući da je tužitelj tužbenim zahtjevom zatražio isplatu novčanog iznosa od 10.000,00 eura, valjalo je za preostalu razliku od preko dosuđenih 8.000,00 eura, pa do iznosa od 10.000,00 eura odbiti tužitelja, zajedno sa zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do isplate, kao neosnovano, te odlučiti kao pod točkom II. Izreke ove presude.

29. Za odluku o tužbenom zahtjevu koja se odnosi na objavu presude i isprike sud je utvrdio kako se u konkretnom slučaju radilo o povredi prava osobnosti, ali isto nije prenosio tuženik u medijima, već je svojim postupanjem doveo do medijske pozornosti pa je tako i u određenim medijskim portalima (internetu) prenijete informacije o postupanju tuženika, ali koje nije osobno objavljivao tuženik. U takvom konkretnom slučaju, a budući da tužitelj traži objavu isprike i presude u Glasu Slavonije i Jutarnjem listu sud nije našao isto osnovanim, to prvenstveno iz razloga jer niti te dnevne novine nisu prenosile medijski ovaj slučaj (odnosno dokaze o tome tužitelj nije dostavio ovome

sudu), pa i iz toga razloga, po mišljenju ovoga suda taj dio tužbenog zahtjeva nije osnovan.

30. Stoga kako je neosnovan dio tužbenog zahtjeva da tuženik objavi presudu i ispriku u pisanom obliku i to objavi u Glasu Slavonije i Jutarnjem listu, to je za taj dio tužbeni zahtjev i odbijen, te je odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

31. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 2. ZPP-a. Prvo valja istaknuti kako je u ovome postupku vrijednost predmeta spora u iznosu od 10.000,00 eura, sukladno članku 40. stavku 1. ZPP-a, a koju je tužitelj naznačio u tužbi. Kako je tužitelj djelomično uspio u sporu i to za ukupan iznos od 8.000,00 eura, dok je tuženik uspio u odnosu na preostalu razliku u iznosu od 2.000,00 eura, pa je sud utvrdio kako je tužitelj uspio u ovoj parnici sa 80%, a tuženik sa 20%. U pogledu osnove, tužitelj je uspio sa 100%. Dakle, ukupan uspjeh tužitelja u trošku je 90%. Tuženik je uspio u parnici u visini od 10%. Kad se oduzmu postotci, ostaje obveza tuženika na isplatu tužiteljici u iznosu od 80% (tako u svojoj odluci i Županijski sud u Zadru broj GŽ-823/22 od 12. rujna 2022.). U odnosu na tužbeni zahtjev za objavu presude i ispriku i to u pisanom obliku te objavom u Glasu Slavonije i Jutarnjem listu valja istaknuti kako se kod iste nije radilo o novčanom iznosu, pa tako zbog odluke o istoj nije bilo dodatnih troškova, niti se postupak zbog nje drugačije ili duže vodio, a vrijednost predmeta spora je utvrđena sukladno članku 40. stavku 1. ZPP-a, te za taj dio tužbenog zahtjeva sud ne smatra da se radi o djelomičnom uspjehu u sporu, već je odluku za uspjehu u sporu temeljio na visini zatražene neimovinske štete i sve sukladno vrijednosti predmeta spora.

32. Tužitelju je priznata naknada troška postupka i to naknada troška sastava tužbe u visini od 100 bodova sukladno Tbr. 7. točki 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/2023. - dalje u tekstu: Tarifa), te zastupanja na ročištima od 13.1.2025., 9.4.2025., 12.9.2025., 3.12.2025., 4.3.2026. i 3.9.2026. za svako u visini od po 100 bodova sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife, za zamolbeno saslušanje svjedoka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu od 18.5.2026. u visini od 100 bodova sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife, kao i zastupanja na ročištu za objavu odluke u visini od 50 bodova, sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife, odnosno ukupno 850 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda i uvećano za PDV 25% iznosi 2.125,00 eura. Kako je tužitelj djelomično uspio u ovom sporu u visini od 80%, valjalo je stoga odrediti da tuženik naknadi tužitelju u iznosu od 1.700,00 eura. Trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 73,00 eura priznat je tužitelju u cijelosti, pa je ukupni trošak 1.773,00 eura, sa zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja, odnosno od 6.10.2026. pa do isplate sukladno članku 29. stavku 1. i 2. ZOO, stoga je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

33. Tužitelj je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška za sastav podneska od 2.9.2026. u iznosu od 250,00 eura, budući da je isti dostavio dan prije održane rasprave (od 3.9.2026.), na kojoj se mogao i očitovati kao što je to učinio i u podnesku, a na kojoj raspravi je mogao i priložiti odluku koju je priložio u tom podnesku, pa je stoga, sukladno članku 155. ZPP-a taj podnesak bio nepotreban za vođenje ovoga postupka. Tužitelj je odbijen i sa zahtjevom za trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 73,00 eura, budući da iste nije niti platio.

34. Slijedom svega iznijetog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Osijek, 6. listopada 2026.

Sudac
Marko Šimunić



Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ove presude koji se stranci koja je pristupila na ročište za objavu presude uručuje i time se dostava smatra izvršenom (članak 335. stavak 8. ZPP).

Za stranku koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište za objavu presude (članak 335. stavak 9. ZPP). Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

U slučaju iz članka 335. stavka 9. ZPP sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova gdje presuda mora biti istaknuta 8 dana, računajući od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP o dostavi pismena te joj rok za izjavljivanje žalbe teče od dana dostave presude (članak 335. stavak 11. ZPP). O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-3750a**

Kontrolni broj: **0bc47-69989-52ff0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.